

DECIZIE

15 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul Iulia Sîrcu

Judecătorii

Iurie Bejenaru, Mariana Pitic

examinând recursul declarat de către reprezentantul Societății pe acțiuni „MAIB-Leasing”, avocatul Victor Tănase,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Societății pe acțiuni „MAIB-Leasing” împotriva lui Igor Șipitco cu privire la constatarea încheierii contractului de leasing și a legalității rezilierii contractului de leasing, încasarea sumei și a dobânzii de întârziere și la cererea reconvențională a lui Igor Șipitco împotriva Societății pe acțiuni „MAIB-Leasing” cu privire la rezolvirea contractului de leasing și încasarea sumei,

împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 19 aprilie 2016, prin care nu a fost dat curs cererii de apel depusă de către Societatea pe acțiuni „MAIB-Leasing”,

c o n s t a t ă :

La data de 15 aprilie 2014, SA „MAIB-Leasing” a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Igor Șipitco cu privire la constatarea încheierii contractului de leasing și a legalității rezilierii contractului de leasing, încasarea sumei, a dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, la data de 28 octombrie 2013, pârâtul s-a adresat la SA „MAIB-Leasing” cu solicitarea verbală de a încheia un contract de leasing financiar, în baza căruia urma a fi procurat automobilul de model Mercedes-Benz S350L.

Menționează că, vânzătorul a fost selectat de către pârât, fiind desemnată compania germană Nordic Autohaus e. K.

Susține că, la data de 29 octombrie 2013, la solicitarea pârâtului, SA „MAIB-Leasing”, prin intermediul adresei electronice, a solicitat companiei Nordic Autohaus e. K. rezervarea automobilului de model Mercedes-Benz S350L, anul producerii 2011, iar prin factura de rezervare nr. 10605, ultima a individualizat bunul/automobilul și a expediat VIN codul acestuia (WDD221183A441206), stabilind și prețul de vânzare al acestuia în sumă de 48500 Euro.

Afirmă că, la data de 30 octombrie 2013, pârâtul a semnat factura de rezervare nr. 10605, confirmând încă o dată vânzătorul ales de acesta, caracteristicile bunului solicitat și prețul acestuia, precum și cererea de leasing a autoturismului pentru persoane fizice.

Relevă că, contractul de leasing nr. FL3-2734 din 30 octombrie 2013 a fost încheiat în formă verbală, dar cu respectarea tuturor cerințelor cu privire la conținutul acestuia.

Mai relevă că, în cererea de leasing financiar din 30 octombrie 2013 au fost individualizate părțile contractului și obiectul leasingului – automobilul de model Mercedes-Benz S350L, a fost indicat vânzătorul automobilului – compania nerezidentă Nordic Autohaus e. K. și au fost stabilite prețul automobilului - 48500 Euro și valoarea plății prealabile în mărime de 20% din prețul contractului, precum și perioada de leasing - 48 luni și dobânda de leasing de 12,5 %.

Menționează că, la data de 31 octombrie 2013, în vederea onorării obligațiilor conform contractului de leasing nr. FL3-2734 din 30 octombrie 2013, SA „MAIB-Leasing” a transferat vânzătorului Nordic Autohaus e. K. suma de 48500 Euro, fiind astfel achitată integral plata pentru automobil.

Susține că, la data de 04 noiembrie 2013, pârâtul a contactat SA „MAIB-Leasing” și a informat-o despre faptul că, automobilul de model Mercedes-Benz S350L, obiect al contractului de leasing, nu i-a fost livrat de către vânzător, fapt pentru care a sesizat organele de urmărire penală din Danemarca și organele competente din Republica Moldova.

Afirmă că, în urma cererii depuse la data 13 noiembrie 2013, la data de 15 noiembrie 2013, SA „MAIB Leasing” a fost informată de către banca plătitoare a transferului, BC „Moldincombank” SA despre faptul că, mijloacele bănești în sumă de 48 500 Euro, transferate către vânzătorul Nordic Autohaus e. K. la data de 31 octombrie 2013 au fost ridicate în aceeași zi, iar conturile bancare au închise tot în aceeași zi.

Consideră că, tranzacția efectuată către compania nerezidentă Nordic Autohaus e. K. a devenit obiectul unei fraude economice, iar în situația formată nu este posibil de constatat gradul de implicare în comiterea fraudei a pârâtului Igor Șipitco, căruia i-a aparținut dreptul de a alege vânzătorul și care și-a asumat riscul deplin în cazul unei eventuale nelivrări a bunului – obiect al contractului.

Mai invocă că, la data de 14 martie 2014, a expediat în adresa pârâtului o somație, pe care acesta personal a recepționat-o la data de 21 martie 2014, cu solicitarea de a rezilia contractul de leasing nr. FL3-2734 din 30 octombrie 2013 și restituirea sumei de 37 800 Euro, însă nu a primit nici un răspuns pînă în prezent.

Solicită constatarea încheierii contractului de leasing nr. FL3-2734 din 30 octombrie 2013, constatarea legalității rezilierii contractului de leasing nr. FL3-2734 din 30 octombrie 2013, încasarea de la pârât a sumei de 37 800 Euro, a sumei de 2 045,30 Euro, cu titlu de dobânda de întârziere și a cheltuielilor de judecată.

La data de 26 noiembrie 2014, Igor Șipitco a depus cerere reconvențională împotriva SA „MAIB-Leasing” cu privire la rezolvirea contractului de leasing și încasarea sumei.

În motivarea acțiunii reconvenționale pârâtul a indicat că, la data de 30 octombrie 2013, a convenit în formă verbală cu reclamanta referitor la încheierea

contractului de leasing, obiect al contractului fiind automobilul de model Mercedes-Benz S350L, el avînd calitatea de locatar.

Menționează că, nu a fost perfectat contractul de leasing și nu s-au negociat careva clauze specifice, inclusiv și cele pe care reclamanta le-a anexat la cererea de chemare în judecată, condițiile contractului de leasing urmau a fi negociate ulterior recepționării bunului.

Susține că, toate negocierile referitor la modul de transmitere a bunului, condițiile de plată și alte condiții au fost negociate între reclamantă și vânzătorul Nordic Autohaus e. K., el nefiind prezent.

Afirmă că, în vederea executării obligației de transmitere a 20% din suma contractului de leasing de pînă la transmiterea bunului în locațiune, el a achitat reclamantei suma de 10 700 Euro.

Consideră că, din moment ce bunul nu a fost transmis în locațiune, corespunzător nici plata pentru locațiune nu poate fi solicitată.

Relevă că, imposibilitatea reclamantei (locatorului) de a transmite bunul către el (locatar) reprezintă temei pentru a aplica rezoluțiunea contractului, inclusiv și pentru a solicita restituirea sumei achitate.

Solicită rezolvirea contractului de leasing din 30 octombrie 2013, încheiat între el și SA „MAIB-Leasing” și încasarea de la SA „MAIB-Leasing” a sumei de 10 700 Euro și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 16 februarie 2016 acțiunea inițială a fost admisă parțial și a fost constatată încheierea contractului de leasing din 30 octombrie 2013, în care SA „MAIB-Leasing” are calitate de locatar, iar Igor Șipitco are calitatea de locatar, iar în rest acțiunea inițială a fost respinsă ca nefondată. A fost admisă acțiunea reconvențională, a fost rezolvit contractul de leasing din 30 octombrie 2013, în care SA „MAIB-Leasing” are calitate de locatar, iar Igor Șipitco are calitatea de locatar și au fost încasate de la SA „MAIB-Leasing” în beneficiul lui Igor Șipitco suma de 10700 Euro, cu titlu de prestație executată în temeiul contractului, în monedă națională la cursul oficial al Băncii Naționale a Moldovei la data executării hotărârii și suma de 5986,39 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată. A fost anulată măsura de asigurarea acțiunii aplicată prin încheierea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 22 aprilie 2014.

La data de 10 martie 2016, SA „MAIB-Leasing” a depus cerere de apel nemotivată împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea apelului, casarea integrală a hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri cu privire la admiterea acțiunii inițiale și respingerea acțiunii reconvenționale, cu încasarea de la intimat a cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 19 aprilie 2016 nu a fost dat curs cererii de apel depusă de către SA „MAIB-Leasing”, i-a fost comunicat SA „MAIB-Leasing” despre necesitatea prezentării apelului cu indicarea motivelor de fapt și de drept pe care se întemeiază apelul și a dovezii de plată a taxei de stat în sumă de 50000 lei, fiindu-i stabilit un termen pînă la data de 18 mai 2016 pentru lichidarea neajunsurilor menționate, iar în caz contrar, cererea de apel nu va fi considerată depusă și va fi restituită.

La data de 17 mai 2016, reprezentantul SA „MAIB-Leasing”, avocatul Victor Tănase a depus cerere de apel motivată, fără anexarea la aceasta a dovezii de plată a taxei de stat în sumă de 50 000 lei.

Tot la data de 17 mai 2016, reprezentantul SA „MAIB-Leasing”, avocatul Victor Tănase a declarat recurs împotriva încheierii instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea parțială a încheierii instanței de apel și emiterea unei decizii cu privire la încasarea taxei de stat conform rigorilor Codului de procedură civilă și ale Legii taxei de stat.

În motivarea recursului a indicat că, încheierea instanței de apel este neîntemeiată, deoarece instanța de apel greșit a obligat recurenta să achite taxa de stat în sumă de 50000 lei.

Menționează că, conform art. 3 alin. (1) lit. a) și j) din Legea taxei de stat nr.1216-XII din 03 decembrie 1992, pentru cererile de chemare în judecată cu caracter personal urmează a fi achitată taxa de stat în mărime de 3% din suma încasată, dar nu mai mult de 50000 lei de la persoanele juridice, iar pentru cererile de apel împotriva hotărârilor instanțelor judecătorești urmează a fi achitată taxa de stat în mărime de 75% din taxa ce urmează a fi plătită la depunerea cererii de chemare în judecată.

Susține că, pretențiile recurente în prima instanță au constituit 39845 Euro, iar pretențiile intimatului invocate în cererea reconvențională au constituit 10700 Euro și 5986,39 lei.

Afirmă că, conform cursului oficial al Băncii Naționale a Moldovei la data de 19 aprilie 2016, data emiterii încheierii contestate, 01 Euro constituia 22,32 lei, astfel, suma totală contestată de către recurentă este de 1134157,30 lei.

Consideră că, taxa de stat, ce urma a fi achitată de către recurentă la depunerea cererii de apel, constituie 25518,35 lei (1134157,30 lei x 3% x 75%).

În conformitate cu art. 425 CPC, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la pronunțarea ei.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că, recursul declarat la data de 17 mai 2016 a fost depus în termen, or, din materialele dosarului rezultă că, la data de 27 aprilie 2016, instanța de apel a expediat în adresa recurente copia încheierii, iar la data de 04 mai 2016, recurenta a recepționat-o (f. d. 119, 120).

La data de 26 mai 2016, în adresa intimatului Igor Șipitco a fost expediată spre cunoștință copia recursului declarat de către reprezentantul SA „MAIB-Leasing”, avocatul Victor Tănase, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, însă intimatul nu și-a valorificat dreptul procedural respectiv și nu a depus referință în termenul stabilit.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) CPC, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul întemeiat și care urmează a fi admis cu casarea încheierii instanței de apel în partea comunicării recurente despre necesitatea prezentării dovezii de plată a taxei de stat în sumă de

50000 lei pînă la data de 18 mai 2016 și emiterea în această parte a unei noi hotărâri sub formă de încheiere, iar în rest menținerea încheierii instanței de apel din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 427 lit. c) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial încheierea, soluționând prin decizie problema în fond.

În conformitate cu art. 368 alin. (1) CPC, dacă cererea de apel nu întrunește condițiile prevăzute la art.364 și 365 și dacă cererea este depusă fără plata taxei de stat, instanța de apel dispune printr-o încheiere să nu se dea curs cererii, acordând apelantului un termen pentru lichidarea neajunsurilor.

Din materialele dosarului rezultă că, prin hotărârea Judecătorei Botanica mun. Chișinău din 16 februarie 2016 acțiunea inițială a fost admisă parțial și a fost constatată încheierea contractului de leasing din 30 octombrie 2013, în care SA „MAIB-Leasing” are calitate de locatar, iar Igor Șipitco are calitatea de locatar, iar în rest acțiunea inițială a fost respinsă ca nefondată. A fost admisă acțiunea reconvențională, a fost rezolvit contractul de leasing din 30 octombrie 2013, în care SA „MAIB-Leasing” are calitate de locatar, iar Igor Șipitco are calitatea de locatar și au fost încasate de la SA „MAIB-Leasing” în beneficiul lui Igor Șipitco suma de 10700 Euro, cu titlu de prestație executată în temeiul contractului, în monedă națională la cursul oficial al Băncii Naționale a Moldovei la data executării hotărârii și suma de 5986,39 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la data de 10 martie 2016, SA „MAIB-Leasing” a depus cerere de apel, solicitând admiterea apelului, casarea integrală a hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri cu privire la admiterea acțiunii inițiale și respingerea acțiunii reconvenționale, însă fără a indica motivele de fapt și de drept pe care se întemeiază apelul și probele invocate în susținerea apelului în conformitate cu art. 365 alin. (1) lit. d) și e) CPC, care prevede că, în cererea de apel se indică motivele de fapt și de drept pe care se întemeiază apelul și probele invocate în susținerea apelului.

Totodată, SA „MAIB-Leasing” nu a achitat taxa de stat la depunerea apelului în conformitate cu art. 364 alin. (1) CPC, care prevede că, cererea de apel se depune în scris la instanța judecătorească a cărei hotărâre se atacă, cu plata taxei de stat în cazul în care apelul se impune cu taxă, în condițiile legii, solicitând scutirea de plata taxei de stat.

Ca urmare, prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 19 aprilie 2016 nu a fost dat curs cererii de apel depusă de către SA „MAIB-Leasing” și i-a fost comunicat despre necesitatea prezentării cererii de apel cu indicarea motivelor de fapt și de drept pe care se întemeiază apelul și a dovezii de plată a taxei de stat în sumă de 50000 lei, fiindu-i stabilit un termen pînă la data de 18 mai 2016.

Verificând legalitatea încheierii contestate prin prisma argumentelor invocate în recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, soluția instanței de apel cu privire la stabilirea cuantumului taxei de stat și comunicarea recurentei despre necesitatea prezentării dovezii de plată a taxei de stat în sumă de 50000 lei pînă la data de 18 mai 2016 este incorectă.

După cum rezultă din cererea de apel, SA „MAIB-Leasing” a contestat hotărârea primei instanțe în partea respingerii pretențiilor sale din acțiunea inițială cu privire la încasarea de la intimat a sumei de 37 800 Euro, cu titlu de preț al bunului și a sumei de 2 045,30 Euro, cu titlu de dobânda de întârziere și în partea admiterii pretențiilor intimatului din acțiunea reconvențională cu privire la încasarea de la recurentă a sumei de 10700 Euro, cu titlu de prestație executată în temeiul contractului și a sumei de 5986,39 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată.

Conform cursului oficial al Băncii Naționale a Moldovei la data de 19 aprilie 2016, data emiterii încheierii contestate, 01 Euro constituia 22,32 lei, astfel, suma contestată de către recurentă constituie 1134157,48 lei.

Conform art. 3 alin. (1) lit. a) din Legea taxei de stat nr. 1216-XII din 03 decembrie 1992, pentru cererile de chemare în judecată, privitor la litigiile cu caracter patrimonial, taxa de stat se stabilește în mărime de 3% din valoarea acțiunii sau din suma încasată, dar nu mai puțin de 270 lei și nu mai mult de 50000 lei de la persoanele juridice.

Conform art. 3 alin. (1) lit. j) din Legea menționată, pentru cererile de apel împotriva hotărârilor instanțelor judecătorești taxa de stat se stabilește în mărime de 75% din taxa ce urmează a fi plătită la depunerea cererii de chemare în judecată.

Prin urmare, ținând cont de prevederile legale enunțate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recurenta SA „MAIB-Leasing”, la depunerea cererii de apel, urma să achite taxa de stat în sumă de 25518,35 lei (1134157,30 lei x 3% x 75%).

Or, neadmiterea spre examinare a cererii de apel în cazul unei greșeli evidente de calcul a taxei de stat la depunerea cererii de apel admise de către instanța de apel ar constitui o încălcare gravă a drepturilor SA „MAIB-Leasing”.

Astfel, din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul, de a casa încheierea instanței de apel în partea comunicării recurenteii despre necesitatea prezentării dovezii de plată a taxei de stat în sumă de 50000 lei pînă la data de 18 mai 2016 și emiterea în această parte a unei noi hotărâri sub formă de încheiere, prin care de acordat recurenteii un termen pentru achitarea taxei de stat la depunerea cererii de apel în sumă de 25518,35 lei pînă la data primei ședințe de judecată a instanței de apel pe cauza dată, iar în rest menținerea încheierii instanței de apel.

În conformitate cu art. 427 lit. c) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de către reprezentantul Societății pe acțiuni „MAIB-Leasing”, avocatul Victor Tănase.

Se casează încheierea Curții de Apel Chișinău din 19 aprilie 2016 în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății pe acțiuni „MAIB-Leasing” împotriva lui Igor Șipitco cu privire la constatarea încheierii contractului de leasing și a legalității rezilierii contractului de leasing, încasarea sumei și a dobânzii de întârziere și la cererea reconvențională a lui Igor Șipitco împotriva Societății pe

acțiuni „MAIB-Leasing” cu privire la rezolvirea contractului de leasing și încasarea sumei în partea comunicării Societății pe acțiuni „MAIB-Leasing” despre necesitatea prezentării dovezii de plată a taxei de stat în sumă de 50000 lei pînă la data de 18 mai 2016 și se emite în această parte o nouă hotărâre sub formă de încheiere, prin care:

Se acordă Societății pe acțiuni „MAIB-Leasing” un termen pentru achitarea taxei de stat la depunerea cererii de apel în sumă de 25518,35 (douăzeci și cinci mii cinci sute optsprezece lei treizeci și cinci bani) lei pînă la data primei ședințe de judecată a instanței de apel pe cauza dată.

În rest încheierea Curții de Apel Chișinău din 19 aprilie 2016 se menține.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,
judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic